

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Жуган Любові Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 57 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“

м. Київ
28 березня 2019 року
№ 85-2(II)/2019

Справа № 3-72/2019(1609/19)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Туницького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Жуган Любові Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 57 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 7–8, ст. 50).

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Жуган Л.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції

України (конституційності) положень частини другої статті 57 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (далі – Закон), якими встановлено вичерпний перелік підстав оскарження та скасування рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді згідно з пунктами 3 та 6 частини шостої статті 126 Конституції України:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилань на визначені законом підстави звільнення судді та мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Вища рада правосуддя рішенням від 23 березня 2017 року звільнила Жуган Л.В. з посади судді Малиновського районного суду міста Одеси за вчинення істотного дисциплінарного проступку.

Не погоджуючись із цим рішенням, Жуган Л.В. оскаржила його у судовому порядку.

СУД 1

рішенням від xx.xx.xxxx року відмовив у задоволенні позову Жуган Л.В. про визнання незаконним та скасування рішення Вищої ради правосуддя. СУД 2 постановою від xx.xx xxxx року апеляційну скаргу Жуган Л.В. залишила без задоволення, а вказане рішення – без змін.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що відсутність у частині другій статті 57 Закону інших, окрім визначених цими положеннями, підстав оскарження та скасування рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді наділяє зазначений конституційний орган державної влади широкими повноваженнями стосовно притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності, що не відповідає статтям 19, 43, 55, 58, 62, 64 Конституції України.

До конституційної скарги долучено копії рішень Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 7 квітня 2016 року, Вищої ради правосуддя від 23 березня 2017 року, СУД 1

від xx.xx.xxxx року та постанови СУД 2
від xx.xx.xxxx року.

Стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Закону, автор клопотання посилається на рішення Європейського суду з прав людини у справі „Олександр Волков проти України“ від 9 січня 2013 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме закон (його окремі положення) обмежує чи порушує гарантоване Конституцією України право і як це право зазнало порушень внаслідок застосування закону.

2.1. У частині другій статті 57 Закону встановлено вичерпний перелік підстав, за якими рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді згідно з пунктами 3 та 6 частини шостої статті 126 Конституції України може бути оскаржене та скасоване.

Жуган Л.В. вказує, що встановлений Законом порядок оскарження рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді з посади є таким, що порушує конституційну гарантію захисту від незаконного звільнення та обмежує здійснення права на судове оскарження рішення Вищої ради правосуддя.

Однак автор клопотання не навів аргументів щодо порушення його конституційного права на судовий захист (частини перша, друга статті 55 Конституції України) внаслідок застосування оспорюваних положень Закону.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів однозначно випливає, що всі фактичні обставини, встановлені у дисциплінарному провадженні, були предметом розгляду як першої інстанції – СУД 1, так і апеляційної – СУД 2.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Жуган Любові Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 57

Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**